

Nr 586.

Av herr Hagberg i Malmö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 153, angående höjning av vissa postavgifter.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 153 frångår departementschefen generalpoststyrelsens förslag om höjda postavgifter utan någon annan motivering än ett åberopande av riksräkenskapsverkets yttrande över styrelsens förslag.

Enligt detta beräknas postverkets överskott efter genomförandet av samtliga ifrågasatta avgiftsändringar och övriga åtgärder komma att uppgå till ca 16 miljoner kronor för helt budgetår eller till ett belopp som enligt styrelsen »i enlighet med hittillsvarande betraktelsesätt ansetts motsvara en normal förräntning av det i postverket nedlagda kapitalet jämte skälig vinstmarginal». Styrelsen framhåller emellertid »att det i nuvarande läge med hänsyn till det sjunkande penningvärdet, postverkets ökade rörelse m. m. måhända kan göras gällande att ett normalt överskott för postverket borde ligga högre, möjligen vid 20 å 25 miljoner kronor». Riksräkenskapsverket gör i sitt yttrande det påpekandet, att med hänsyn till den inträffade penningvärdeförsämringen postverkets överskott nu bör uppgå till mellan 30 och 40 miljoner kronor. Departementschefens förslag innebär emellertid, att postverkets inkomster ökas med ytterligare 3 miljoner utöver det högsta belopp som riksräkenskapsverket ansett vara motiverat. Om ett inkomstöverskott av denna storleksordning säger generalpoststyrelsen, att detsamma »torde få anses vara avsevärt högre än vad som nu kan vara påkallat med hänsyn till postverkets ekonomiska förhållanden».

Det skäl riksräkenskapsverket anfört för sitt ställningstagande och vilket kommunikationsministern gjort till sitt anse vi icke vara av den art att det kan accepteras. Som generalpoststyrelsen framhåller kan en väsentlig ökning av postverkets inkomster utöver vad styrelsen föreslår icke rimligen tänkas ske annat än genom en höjning av det inrikes brevportot, vilken »styrelsen för närvarande icke är beredd att tillstyrka». Riksportot för brev ligger för närvarande jämförelsevis högt. En höjning är icke erforderlig med hänsyn till poströrelsens bärighet. Enligt verkställda beräkningar ligga postverkets genomsnittliga självkostnader för inrikes brev högst avsevärt under det nuvarande riksportot, som ger ett medelporto av 21,7 öre. Önskvärdheten av att hålla en sund balans mellan de olika postavgifterna inbördes talar enligt generalpoststyrelsens uppfattning för att en höjning av brevportot »icke bör vidtagas annat än under tvingande omständigheter». I propositionen yrkas likväl en höjning av riksportot.

Att i en tid av stigande levnadskostnader ytterligare öka dessa genom icke nödvändiga prishöjningar anse vi icke vara en vare sig klok eller riktig åtgärd. Vi vilja i detta sammanhang peka på det förhållandet att priskontrollnämnden, som varit i tillfälle yttra sig över styrelsens förslag — men icke över Kungl. Maj:ts — ansett de däri föreslagna taxeåtgärderna »vara väl avvägda och i stort sett motsvara vad som åsyftats vid målsättningen». Detta kan såvitt vi finna endast innebära att ej heller priskontrollnämnden för närvarande är beredd tillstyrka en sådan ytterligare väsentlig ökning av avgifterna som departementschefen föreslår.

Med stöd av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 153 måtte besluta, att postverkets taxor höjas i enlighet med generalpoststyrelsens förslag såsom det redovisas i propositionen.

Stockholm den 10 april 1951.

Erik Hagberg,

Malmö.

T. G. v. Seth.

Jean Braconier.

Folke Kyling.

Walter Edström.

Nr 587.

Av herrar **Hedlund** i Rådomb, **Ohlin** och **Hjalmarson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 143, med förslag till förordning om skatt å elektrisk kraft (elskatteförordning), m. m.

(Lika lydande med motion i Första kammaren nr 448.)

Stockholm den 10 april 1951.

Gunnar Hedlund.

Bertil Ohlin.

Jarl Hjalmarson.